

Sygn. akt VIII U 1178/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale zainteresowanych M. R., P. T., R. W. i R. Ż.

o podleganie pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu

na skutek odwołania (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 28 marca 2014 r. **nr** (...)

z dnia 28 marca 2014 r. **nr** (...)

z dnia 28 marca 2014 r. **nr** (...)

z dnia 28 marca 2014 r. **nr** (...)

1. oddala odwołania;

2. zasądza od odwołującej na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt: VIII U 1178/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.03.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że ubezpieczony R. Ż. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 15.04.2013 r. do 30.06.2013 r. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia wskazano, iż w związku z odmową wydania „zaświadczenia o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego

mającym zastosowanie do osoby uprawnionej” na formularzu A1 dla ubezpieczonego za okres od 15.04.2013 r. do 30.06.2013 r., co nastąpiło decyzją z dnia 26.07.2013 r. jak również niedopełnieniem obowiązku przedłożenia przez skarżącego właściwych dokumentów ubezpieczeniowych, zasadnym jest przyjęcie, że w w/w okresie R. Ż. nie podlegał ustawodawstwu polskiemu.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł płatnik składek (...) Sp. z o.o. Zaskarżonej decyzji zarzucono m.in. naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.a., poprzez zaniechanie podjęcia wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia sprawy oraz oparcie się na faktach nieistotnych dla jej rozstrzygnięcia. Podniesiono również błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, że pracodawcą uprawnionego jest podmiot trzeci, a nie odwołujący. W końcu wskazano, iż organ rentowy naruszył przepisy prawa materialnego, w tym art. 12 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego poprzez uznanie, że odwołujący nie deleguje bezpośrednio R. Ż. do pracy na terenie Francji. Zdaniem skarżącego doszło również do naruszenia art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 12 ust. 1 powoływanego wyżej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004, tj. przyjęcie, iż R. Ż. nie podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu oraz wypadkowemu.

Sprawa z odwołania (...) Sp. z o.o. od decyzji z dnia 28.03.2014 r., a dotycząca obowiązku podlegania R. Ż. obowiązkowym ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, została zarejestrowana pod sygnaturą akt VIIIU 1178/14.

Odpowiadając na odwołanie (...) Sp. z o.o. ZUS wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy zawniósł nadto o połączenie w celu łącznego rozpoznania spraw wszczętych na skutek odwołań (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. od decyzji ZUS w Z., dotyczących wyłączenia innych pracowników w/w płatnika z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w związku z uprawomocnieniem się decyzji ZUS w przedmiocie odmowy wydania „zaświadczeń o ustawie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osoby uprawnionej” na formularzu A1.

Sąd przychylił się do w/w wniosku. Mianowicie, połączył sprawy toczące się z odwołania płatnika składek (...) Sp. z o.o. rozstrzygające w zakresie podlegania ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu ubezpieczonych w osobach: P. T., tj. sprawę o sygn. akt VIII U 1179/14, R. W. tj. sprawę o sygn. akt VIIIU 1180/14, M. R. tj. sprawę o sygn. akt VIIIU 1181/14 oraz toczącą się w związku z odwołaniem od decyzji ZUS z dnia 28.03.2014 r., a dotyczącą obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym przez R. Ż. sprawę o sygn. akt VIIIU 1178. Powyższe sprawy zostały zarejestrowane pod sygnaturą akt VIIIU 1178/14.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15.04.2013 r. (...) Sp. z o.o. złożył w ZUS dokumenty w celu uzyskania „zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym dotyczącym zabezpieczenia społecznego, a mającym zastosowanie do osoby uprawnionej” - formularza A1 dla ubezpieczonych: P. T., R. W., M. R. oraz R. Ż..

Wnosząc o wydanie w/w dokumentu płatnik składek poinformował, iż pracownicy, co do których domaga się wystawienia dokument A1 nie zostali wysłani na polecenie swojego krajowego pracodawcy przejściowo na terytorium drugiego państwa członkowskiego w celu wykonywania tam czynności na rzecz tego pracodawcy.

W umowach o pracę tymczasową z 10.04.2013 r., zawartych przez P. T., R. W., M. R. oraz R. Ż. wpisano, że pracownik zobowiązuje się wykonywać pracę pod kierownictwem i na rzecz pracodawcy użytkownika (...)P. Sp. z o.o. Spółka komandytowa z siedzibą w T., działającego w imieniu i na rzecz (...) z Belgii.

W związku z przeprowadzoną w dniach 13.06.2013 r. do 26.06.2013 r. kontrolą ustalono, że Sp. z o.o. (...) nie świadczy żadnych usług poza granicami Polski, a nadto, iż ubezpieczeni P. T., R. W., M. R. oraz R. Ż. świadczyli pracę na terenie

Francji pod kierownictwem, nadzorem i na rzecz pracodawcy użytkownika (...)P. Sp. z o.o. Spółka komandytowa, która wykonuje swoje zobowiązania kontraktowe na terenie Francji oraz działa w imieniu i na rzecz spółki (...).

Ustalono, iż naliczanie i wypłacanie wynagrodzenia dokonywał (...) Sp. z o.o. na podstawie dyspozycji (...)P. Sp. z o.o. Spółka komandytowa, która wydawała także dyspozycje co do rekrutacji, zatrudnienia, rozwiązania umów o pracę, zwolnień, charakteru pracy i stosowania działań dyscyplinarnych. Przeprowadzona kontrola wykazała także dokonanie zamówienia z dnia 11.04.2004 r. dotyczącego wypożyczania pracowników tymczasowych firmie (...)P. Sp. z o.o. Spółka komandytowa do wykonywania pracy na terenie Francji na okres do 30.06.2013 r. z możliwością przedłużenia lub zatrudnienia na stałe.

W oparciu o uzyskane w toku postępowania w/w okoliczności, organ rentowy uznał, iż Spółka (...) Sp. z o.o. nie delegowała bezpośrednio swoich pracowników, co do których wniosła o wydanie zaświadczenia A1, tj. P. T., R. W., M. R. oraz R. Ż. do pracy na terenie Francji, w konsekwencji czego wydano decyzje odmowne z 26.07.2013 r. w przedmiocie wystawienia „zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym” za okres od 15.04.2013 r. do 30.06.2013 r.

Decyzje te zostały zakwestionowane przez płatnika składek, przy czym postanowieniami z dnia 14.11.2013 r. Sąd odrzucił odwołania z uwagi na niedochowanie przepisanej terminu do wniesienia środka zaskarżenia. Sprawy z odwołania od tych rozstrzygnięć zostały zarejestrowane: pod sygnaturą akt VIIIU 2423/13 – sprawa dotycząca P. T., (...) – sprawa dotycząca R. W., (...) – sprawa dotycząca M. R., (...) – sprawa dotycząca R. Ż..

W związku z nieprzedłożeniem przez płatnika składek właściwych dokumentów ubezpieczeniowych, o czym pouczone (...) Sp. z o.o. pismem z dnia 28.01.2014 r. i 25.02.2014 r. ZUS mając na uwadze treść prawomocnych decyzji odmawiających wydania zaświadczeń A1, dotyczących P. T., R. W., M. R. oraz R. Ż., a także wyniki postępowania wyjaśniającego na okoliczność niepodlegania decyzjami z dnia 28.03.2014 r. stwierdził, że w/w pracownicy w okresie od 15.04.2013 r. do 30.06.2013 r. nie podlegali obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu.

[dowody: akta organu rentowego; akta spraw o sygnaturze: VIIIU 1179/14, (...), (...), (...), (...), (...), (...)]

Sąd uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy za wystarczający do poczynienia rzetelnych ustaleń w sprawie i w konsekwencji do wydania rozstrzygnięcia opartego na faktach.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie płatnika składek nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że okolicznością sporną w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy zaskarżone decyzje, na mocy których stwierdzono, iż P. T., R. W., M. R. oraz R. Ż. w okresie od 15.04.2013 r. do 30.06.2013 r. nie podlegali obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu - wydane zostały w sposób prawidłowy.

W kontekście rozstrzyganej sprawy celowym jest przywołanie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 (Dz. U. UE L z 2004 r., nr 166.1). Stosownie do treści art. 11 ust. 1 w/w rozporządzenia osoby do których stosuje się ten akt, podlegają ustawodawstwu tylko jednego państwa członkowskiego. Zgodnie natomiast z art. 11 ust. 3 lit. a w/w rozporządzenia, osoba wykonująca w państwie członkowskim pracę najemną lub pracę na własny rachunek podlega ustawodawstwu tego państwa członkowskiego. Odstępstwo od powyższej reguły statuuje art. 12 ust. 1 powoływanego rozporządzenia. Mianowicie osoba, która wykonuje działalność jako pracownik najemny w państwie członkowskim w imieniu pracodawcy, który normalnie prowadzi tam swą działalność, a która jest delegowana przez tego pracodawcę do innego państwa członkowskiego do wykonywania pracy w imieniu tego pracodawcy, nadal podlega ustawodawstwu pierwszego państwa członkowskiego, pod warunkiem że przewidywany czas takiej pracy nie przekracza 24 miesięcy i że osoba ta nie jest wysłana, by zastąpić inną delegowaną osobę.

Jak wynika z zebranych w sprawie dokumentów, niespełnienie przez płatnika składek obostrzenia z art. 12 ust. 1 powoływanego rozporządzenia nr 883/2004 w odniesieniu do pracowników: P. T., R. W., M. R. oraz R. Ż. zostało przesądzone prawomocnymi decyzjami ZUS z dnia 26.07.2013 r., które wydano w oparciu o ustalenie, iż Sp. z o.o. (...) nie delegowała bezpośrednio pracowników do pracy na terenie Francji, co do których wnioskował o uzyskanie dokumentu A1 w okresie od 15.04.2013 r. do 30.06.2013 r. Z uwagi na przytoczone okoliczności oraz fakt, iż skarżący nie zastosował się do wezwania ZUS w przedmiocie skorygowania dokumentów poprzez wyrejestrowanie pracowników z ubezpieczeń społecznych i złożenie korekt dokumentów rozliczeniowych, organ rentowy wydał zaskarżone decyzje.

Mając na uwadze powyższe, decyzje z 28.03.2014 r. należy uznać za prawidłowe.

Skoro bowiem nie zrealizowano przesłanek uzasadniających wydanie druku A1 poświadczającego właściwość ustawodawstwa polskiego w zakresie zabezpieczenia społecznego względem P. T., R. W., M. R. oraz R. Ż., to logiczną tego konsekwencją jest stwierdzenie zaskarżonymi decyzjami faktu niepodlegania przez w/w obowiązkowym ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 15.04.2013 r. do 30.06.2013 r.

Brak podstaw również do kwestionowania sposobu procedowania organu rentowego. W ocenie Sądu ZUS dopełnił ciężących na nim obowiązków, w szczególności powinności wszechstronnego zbadania sprawy, prowadząc postępowanie wyjaśniające w tym zakresie, a nadto wzywając stronę postępowania dwukrotnie, tj. w piśmie z dnia 28.01.2014 r. oraz 25.02.2014 r. do złożenia właściwych dokumentów rozliczeniowych, do czego płatnik się nie zastosował, a tym samym uchybił powinności z art. 38 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W tym momencie podkreślenia wymaga, iż zakres sądu orzekającego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznacza w pierwszej kolejności treść skarżonej decyzji. Przedmiot rozpoznania ogranicza się zatem do zbadania legalności zaskarżonej decyzji, a nie innych rozstrzygnięć wykraczających poza toczące się postępowanie odwoławcze, jak żąda tego płatnik składek. Stanowisko to zostało wielokrotnie wyartykułowane również na gruncie orzecznictwa, czego dowodem jest m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.09.2000 r., wydany w sprawie o sygnaturze akt IIUKN 759/99, w którym wskazano, że w postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych niedopuszczalne jest merytoryczne rozpoznanie żądań, które wykraczają poza podstawę faktyczną zaskarżonej odwołaniem decyzji (Lex nr 44367). Miarodajny jest również wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17.01.2013 r., wydany w sprawie o sygnaturze akt IIIAUa 1194/12, w którym stwierdzono, że sąd nie działa w zastępstwie organu rentowego, w związku z czym nie ustala prawa do świadczeń, i choć samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga wszelkie kwestie związane z prawem lub wysokością świadczenia objętego decyzją, to jego rozstrzygnięcie odnosi się do zaskarżonej decyzji (Lex nr 1267332).

W końcu zaakcentowania wymaga kwestia prawomocności decyzji z 26.07.2013 r., które z uwagi na przymiot ostateczności są wiążące, a ich ewentualna weryfikacja dopuszczalna jest w trybie nadzwyczajnych środków odwoławczych obowiązujących na gruncie ustawy z dnia 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 267). Jak trafnie wskazano w wyroku wojewódzkiego sądu administracyjnego z Ł. z 7.05.2013 r., wydanego w sprawie o sygnaturze akt II SA/Łd 1195/12, decyzja ostateczna oznacza rozstrzygnięcie sprawy w sposób definitywny. Dopiero gdyby nastąpiła eliminacja z obrotu prawnego w trybie prawem przewidzianym ostatecznego rozstrzygnięcia, wówczas otworzyłaby się możliwość ponownego rozstrzygnięcia tej samej sprawy (Lex nr 1317105). Z kolei w wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 17.04.2013 r. wydanego w sprawie o sygnaturze akt III AUa 71/13 wskazano iż, choć przepisy k.p.c. nie zawierają wprost uregulowania dotyczącego związania sądu decyzją administracyjną, to jednak z uwagi na funkcjonującą na gruncie prawa administracyjnego zasadę domniemania prawidłowości aktów administracyjnych oraz mając na względzie obowiązek respektowania wynikających z ustawy kompetencji organów administracji do wydawania decyzji, muszą być one wiążące dla sądów powszechnych (Lex nr 1306045).

Z powyższych względów niedopuszczalnym jest rozstrzygnięcie zarzutów podnoszonych przez (...) Sp. z o.o. w przedmiocie m.in. nieprawidłowego określenia przez ZUS statusu odwołującego, któremu odmówiono przymiotu „pracodawcy delegującego bezpośrednio swoich pracowników” w rozumieniu regulacji powoływanego rozporządzenia nr 883/2004.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przytoczone przepisy prawa i art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji.

SSO Grażyna Łazowska